

af Ministeren for offentlige Arbejder:

Til § 2.

I 2den Linie mellem „Kommunalbestyrelsen“ og „godkendte“ indsættes: „med de fornødne Ændringer af Tidsfrister“, og i 4de Linie sættes „“ efter „Lov“. Resten af Paragraffen udgaar.

Det stillede Ændringsforslag, den Paragraf, hvortil det var stillet, og Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under et.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singerlev): Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag om Redaktionen af § 2. Forslaget gaar blot ud paa at sikre Afdelingen til at ændre de Tidsfrister, som nødvendig maa forandres med Hensyn til den sluttede Overenskomst med Kommunen, saaledes at dette kommer til at staa paa rette Sted og bliver affattet paa rette Maade. Altsaa, Forslaget har kun formel Betydning, om jeg saa maa sige. Det er kun en Tydeliggørelse af den Redaktion, som Paragraffen tidligere har haft. Jeg tør derfor antage, at ingen kan have noget imod Forslaget at erindre.

Jeg havde ønsket at stille endnu et Ændringsforslag til Lovforslaget, et Ændringsforslag, som skulde have gaaet ud paa at føre den Jærnbane, som gaar fra Frihavnen til nordre Toldbodplads, et Stykke videre ind paa søndre Toldbod til Enden af Larsens Plads. Ærede Medlemmer ville vist erindre, at det Spørgsmaal har været rejst flere Gange ogsaa her ved Sagens 2den Behandling, og jeg skal minde om, at man kan gaa tre Veje. Man kan gaa den Vej at vælge den mindre Forlængelse, som koster omtrent 250,000 Kr.; og man kan gøre Forlængelsen noget større og gaa ned til St. Annæ Plads og anlægge Drejefliser der; det vil koste en 400,000 Kr. Det vil jeg i intet Tilfælde tilraade; thi det vil præjudicere den største Plan, den Plan, som Finansudvalget egentlig principalt har erklæret sig for i Aar, og den gaar ud paa at føre Sporene helt over St. Annæ Plads, forbi Kvæsthusbroen og Kvæsthusgade til Nyhavn, saaledes at man vil komme til en Ringbane, saa en Havnebane som Ringbane, der gik lige fra den vestre Station til Frihavnen. Det er naturligtvis det, man helst maa tilstræbe. Imidlertid har Regeringen i Aar villet nøjes med at gøre det første Strid og saa den lille Forlængelse fra Nordre Toldbod til Søndre Toldbod. Jeg havde i Gaar Eftermiddags en Konference med det

ærede Udvalg om Sagen og udbilledede den for det. Man har imidlertid ikke kunnet enes om at tiltræde noget Forslag, og jeg har da fundet det unyttigt her at fremkomme med noget Forslag, da det kun vilde være Tidsspilde, eftersom det ikke vil kunne gennemføres alligevel. Sagen har imidlertid vakt Interesse, og ogsaa den ærede Ordfører og flere andre have jo udtalt sig for, at der maatte tages fat paa den. Jeg ser ikke rettere end, at efter den Stilling, som man har indtaget, særlig efter Udtalelser i Finansudvalget og ogsaa her i Salen, maa Spørgsmaalet snarest mulig tages op paa en særlig Lov, helst allerede til Efteraaret, og jeg vil tillade mig at sige, at det maa tages op som Helhed. Hvad der maa foreslaas, er ikke denne mindre Forbindelse, men en fuldstændig Forbindelse, som altsaa kommer til at gaa fra Toldboden til Havnegade, og det er i det mindste mit Ønske snarest muligt at gøre forberedende Strid dertil, saaledes at Sagen kan komme til at foreligge som en særlig Lov til Efteraaret. Saa er der ganske vist tabt nogen Tid, men jeg kan ikke tvivle om, at Rigsdagen vil slutte sig til et saadant Projekt. Det ville vi altsaa saa at se til den Tid; men de Udtalelser, som ere faldne her i Salen, gaa i Retning af at animere dertil. For øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Ordføreren (Bojsen): Jeg skal paa Udvalgets Begne anbefale det af Ministeren stillede Ændringsforslag til § 2, som kun har redaktionel Betydning.

Med Hensyn til den anden af den højtærede Minister omtalte Sag skal jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, som ere fremfattede her ved Sagens 2den Behandling. Sagen har paa ny været Genstand for Overvejelse i Udvalg; men da Meningerne paa dette Tidspunkt vare meget delte der, har man ment, at Sagen ikke rettelig kunde fremmes, eftersom Tiden var saa langt fremrykket, at man ikke kunde forlange, at Medlemmerne skulde tage endelig Stilling dertil.

H. Andersen (Listed Amts 3dje Valgfreds): Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at den Sag, som nylig omtaltes af den meget ærede Minister for offentlige Arbejder nemlig Havnebansesagen, kunde med Føje have været forlangt ordnet, og burde maaste ogsaa helst have været ordnet samtidig med de øvrige Jærnbaneforhold; thi efter mit Skøn vilde den heldigste Løsning af dette Spørgsmaal vistnok være den at løse det hele paa en Gang. Jeg tror ikke, at det vil tjene Sagens og heller ikke